

Be gjerne en Rosenkrans for livet den 25. mars – i menigheten, i mindre grupper eller på egenhånd:

1. mysterium: Engelen Gabriels budskap til Maria
Maria, Guds Mor, gi oss å gjenkjenne din Sønn i hvert barn som unnfanges og ønske det velkommen med ubetinget kjærlighet. Josef, be om at alle fedre får mot og finner glede i å ta ansvar for mor og barn.

2. mysterium: Marias besøk hos Elisabet
Maria, Guds Mor, be at vi må skynde oss, som deg, å tilby vår hjelp og omsorg til mødre. Og gi oss å lovprise Gud for underet hvert nytt menneske er.

3. mysterium: Jesu Kristi fødsel
Maria og Josef, gi oss den dypeste ærbødighet for og kjærlighet til hvert eneste barn. Hjelp oss å fatte at hvert barn er ønsket og elsket av Gud fra evighet av, og nødvendig for tiden det blir født inn i.

4. mysterium: Jesus blir båret frem i templet
Maria og Josef, dere oppfylte Guds lov livet gjennom. Be om at vi må fatte og erfare beskyttelsen som ligger i å følge Guds bud. Hjelp oss å anerkjenne Gud fullt ut som Skaper og evig Far. Gi oss å se eldres verdifulle rolle i Simeon og Annas profetiske røster.

5. mysterium: Jesus blir gjenfunnet i templet
Maria og Josef, som foreldre lette dere resolutt etter Jesus og opplevde gåtefulle sider ved ham. Be om at alle foreldre er villige til å gå «ekstrarunder» for sine barn, og viser tålmodighet og forståelse for barnas egenart og utvikling.

Å, Maria, den nye verdens morgenrøde,
alt levendes Mor,
deg betror vi **livets sak**:
Se hen, å Mor, til den talløse skare barn
som hindres i å bli født,
de fattige, som tvinges til et byrdefullt liv,
til menn og kvinner som er ofre for brutal vold,
gamle og syke som drepes av likegyldighet eller
misforstått barmhjertighet.
Tilskynd alle som tror på din Sønn
å forkynne Livets Evangelium
med beslutsomhet og kjærlighet
til mennesker i vår tid.
Gi dem nåde til å **ta imot Evangeliet**
som en stadig ny gave,
glede over å **feire det**
med takknemlighet livet igjennom,
og mot til å **bære vitnesbyrd** om det,
og sammen med alle mennesker av god vilje,
beslutsomt bygge en sivilisasjon hvor sannheten og
kjærligheten råder,
Gud Skaperen som elsker livet til lov og ære.

St. Johannes Paul II, *Evangelium vitae*.

MARKERING AV LIVETS DAG HØYTIDEN FOR HERRENS BEBUDELSE

25. MARS 2019

*Guds ære
er det levende mennesket
og menneskets liv
er å kunne se Gud.*

St. Irenaeus

Jesus Kristus kom med Kjærlighetens Evangelium til oss mennesker. Det når sitt mest fullkomne uttrykk når han gir sitt liv for oss: «Ingen har større kjærlighet enn den som gir livet for vennene sine.» (Joh 15,16) «Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!» (Joh 15,17)

Vår Gud er en Gud som *vil liv*, av ren kjærlighet, og Jesus Kristus har ved sitt eksempel vist oss hvordan vi kan leve en kjærlighet som bringer liv, hvor mørk situasjonen enn måtte virke. Evangelisten Johannes beskriver det sterkt og klart:

«I begynnelsen var Ordet.
Ordet var hos Gud,
og Ordet var Gud.
Han var i begynnelsen hos Gud.
Alt er blitt til ved ham,
uten ham er ikke noe blitt til.
**Det som ble til
i ham, var liv,
og livet var menneskenes lys.**
Lyset skinner i mørket,
og mørket har ikke overvunnet det.»
(Joh 1, 1-5)

Vi er kalt til å være Livets folk – det er en betydningsfull oppgave, som berører alle dimensjoner av menneskelivet: Unnfangelsen av et nytt menneske, ærefrykt overfor ufødte og fødte barn, respekt og omtanke for hver kvinne og mann, nestekjærlighet i alle våre ord og handlinger, pleie og omsorg ved sykdom og når Gud kaller et menneske hjem til seg.

Livet er en gave fra Gud og vi lever det lykkeligst når vi selv gir våre liv i gave for andre.

I dag trues menneskelivet fra stadig flere hold, ikke bare i form av urettferdighet og krigshandlinger, men også gjennom en teknologiutvikling som bryter med budene Gud har gitt oss, gjennom holdninger der mennesket vender Gud ryggen og tilraner seg hans rolle som Skaper – dog uten kjærligheten Gud vår Far skaper alt med ... Dette hovmodet når sitt høydepunkt når vi i våre lovverk tillater handlinger som fratar våre mest sårbare mennesker livet – mennesker på embryostadiet, ufødte, syke og eldre – eller som endrer på naturens Gudgitte orden: menneskets arvestoff og det biologiske foreldreskapet.

Praksisen forsvarer med et ønske om å «forebygge eller hindre lidelse» og tilkjenne grupper «like rettigheter». Men er virkelig dødbringende inngrep god behandling? Er brudd med naturens lovmessighet et gode som tjener menneskeheten som fellesskap? Kan vi befri oss selv fra all lidelse i livet?

Den hellige pave Johannes Paul II oppfordret i 1995 alle bispedømmer over hele verden til å markere Livets Dag; en dag da vi blir oss bevisste kristendommens ubetingede ja til og respekt for livet, og henter inspirasjon til å forkynde Kjærlighetens sivilisasjon.

Hva kan vi gjøre? Som enkeltmennesker kan vi føle oss maktesløse overfor en utvikling som synes uten brems. Men vi tror at Gud kan hjelpe, og vi kan be ham om mot til å engasjere oss i livsvernsaken og fremme det kristne menneskesynet.

For dem som vil lese mer, gir de nordiske biskopenes hyrdebrev, *Vern om livet* en klar

veiledning:

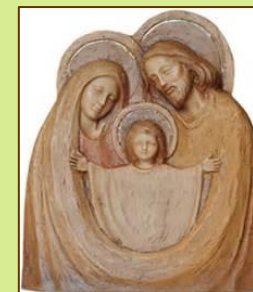
<http://www.katolsk.no/dokumenter/norden/abort>

Det samme gjelder St. Johannes Paul IIs rundskriv, *Livets Evangelium*:

<http://www.katolsk.no/dokumenter/dokumenter-fra-vatikanet/jp2/ev>

Også pave Frans oppfordrer oss i sin miljøencyklika *Laudato Si'* til å arbeide for en helhetlig, menneskelig økologi.

“Vi kan ikke stå for en spiritualitet som glemmer Gud som allmektig og Skaper. ... Den beste måten å hjelpe mennesket tilbake på sin rette plass (...) består i på ny å tale om Faderen, som er Skaper og alene eier verden.” (LS, 75)

Den hellige familie

Ingen har som Den hellige familie vist hva livsvern er i praksis: En ubetinget mottagelighet for Guds nærvær i Jesusbarnet, uavhengig av omstendigheter: tenåringssvangerskap, «ukjent» far, oppbrudd fra hjembyen, avvisning, fødsel under kummerlige forhold, flukt og fattigdom. Marias og Josefs ærbødige kjærlighet til Jesus gir oss mot og håp i møte med våre egne problemer: Barnet er veien, sannheten, livet.